

[Glensgård]

konservative folkeparti, CD og kristeligt folkeparti. Man vil nedsætte et spareudvalg, en sparebande, en kulegravningsbande. Jeg vil godt sige til de pågældende partier, at hvis man virkelig tror på, at et sådant bandeudvalg kan gøre noget, så møder vi gerne op som bandemedlem. Men vi tror ikke på det, for vi kan da ikke overtale regeringen til at skære ned på de offentlige udgifter. Tværtimod.

Jeg kan ikke lade være med at sige til fru Mimi Stilling Jakobsen, at det undrer mig egentlig også lidt, at centrum-demokraterne vil igangsætte et sådant spareudvalg, for jeg husker, at hr. Erhard Jakobsen stillede sig op her i forbindelse med åbningsdebatten og sagde: det er fuldstændig ligegyldigt, hvor stort vores statsunderskud er, det er problem nr. 37. Hvis det er ligegyldigt, hvor stort et underskud er, hvorfor skulle vi så gå i gang med at spare? Der er åbenbart problemer, som efter centrum-demokraternes opfattelse er mere vigtige. Det er der ikke efter vores opfattelse. Jeg synes, det pågældende ændringsforslag er en lille smule poppet.

Men uanset det vil jeg godt sige, at hvis man kan få nedsat et spareudvalg, en kulegravningsbande, eller hvad det nu skal kaldes, så er vi klar til at gå med. Det eneste, vi vil sige, er, at det nytter ikke noget, at vi bare gennemgår finansloven løbende året igennem, for det har vi prøvet så mange gange.

Hr. Bertel Haarder nævnte nogle eksempler, hvor man bare brugte løs af midlerne. Hr. Bertel Haarder nævnte som eksempel, at nu kunne man bare se, nu skulle vi have nye stillinger på rigshospitalet, fordi vi havde nogle hviletidsbestemmelser. Jeg forstår ikke hr. Camre. Hvorfor gik hr. Camre ikke op og sagde: ja men hr. Bertel Haarder, de hviletidsbestemmelser har vi, fordi venstre er gået sammen med socialdemokratiet om at gennemføre hviletidsbestemmelser; når nu de to partier har fået gennemført hviletidsbestemmelser, så må vi da også sørge for, at vi stiller det mandskab til rådighed, som disse hviletidsbestemmelser kræver.

Sådan kunne man tage det ene punkt efter det andet, arbejdsmiljøloven, hviletidsbestemmelser, uddannelsescentre osv. osv. Hver evig eneste gang kan socialdemokratiet gå op og slå hr. Bertel Haarder i hovedet og sige: ja men vi har jo gjort det med dine stemmer, muligvis på et tidspunkt, hvor hr. Bertel

Haarder ikke var her, men så meget historiker er han formentlig, at han er klar over, hvad venstre har været med til at gennemføre. (Bertel Haarder (V): Jeg var her!). Ja, hr. Bertel Haarder er til stede i dag, men jeg mener, at hr. Bertel Haarder ikke var til stede på det tidspunkt, hvor man gennemførte nogle af de reformer, som i dag er udgiftskrævende. (Bertel Haarder (V): Jo!).

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der tales fra talerstolen.

Glensgård (FP):

Jeg kan nu bedre lide den debatform, som hr. Bertel Haarder anvender, men det må vi lave om i forretningsordenen engang ved lejlighed.

Når hr. Bertel Haarder siger, at det er vigtigt, at vi får ligestillet EFG-uddannelsen og mesterlæren, så kunne jeg egentlig godt få lyst til at tale som hr. Camre og sige: hvem var det, der var med til at lægge de største sten i vejen for, at vi opretholdt mesterlæren? Det var venstres hr. Brøndsted. Han mente nemlig kun, vi skulle have EFG-uddannelser, men lod sig overtale til i en overgangsperiode at acceptere mesterlæren. Nu rejser venstre sig op og siger: det er sandelig vigtigt, vi har en mesterlære. Enig. Nu har hr. Bertel Haarder ingen barm, men ellers skulle han have grebet hårdt fat i den.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg var her ikke, da den sidst omtalte begivenhed fandt sted, så det kan jeg ikke kommentere, men jeg kan sige, at jeg var her, da arbejdsmiljøloven blev vedtaget. Man kan ikke i arbejdsmiljøloven se noget som helst om, hvad der skal stå i de cirkulærer, der udfylder den. Hvis man kan bebrejde os noget, er det, at vi har vedtaget en række rammelove, som giver ministrene for frit spil. Det, der her er sket, er, at arbejdsministeren har fortolket arbejdsmiljøloven på den mest knudrede og besværlige måde, fordi han i enhver henseende har bøjet sig for den ene part på arbejdsmarkedet. Derfor har vi fået en utålelig situation i sundhedssektoren. Det er arbejdsministerens administration. Han har ifølge loven ret til at dispensere, han blev